

ANDERS NOG IETS?

Blijspel in twee bedrijven

door

LIESBETH RODENBURG

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ANDERS NOG IETS?** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **LIESBETH RODENBURG** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2018 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

NELLY VAN SCHAFTEREN - een oudere, zeer betrokken dorpsbewoner, voortdurend vergezeld van haar hondje Chico. Ze heeft niet zo veel meer om handen en daarom stort ze zich, samen met Janneke, in het dorpsroddelcircuit en smeedt ze plannen om te voorkomen dat de dorpswinkel verdwijnt. Vertelt mensen graag waar het op staat.

JANNEKE STOMPWIJK - moeder van zes kinderen; de jongste heeft ze in een buggy steeds bij zich. Ze heeft het dus 'druk', maar wil zich daarnaast graag bemoeien met het leven in het dorp en verzint er samen met Nelly lustig op los. Ze is nieuwsgierig en heeft veel fantasie.

BRENDA DE JONG - runt samen met haar zus Simone de buurtsuper die ze van hun ouders hebben overgenomen. Ze vindt het heerlijk om in het dorpje Schomphout te wonen, maar alle roddels die in de winkel voorbijkomen is ze meer dan zat. Ze verkleedt zich in het tweede bedrijf als een ordinair, maar rijk wijf (*Gonda Spijker*) dat de hele 'sakkerse boel' dreigt op te kopen en te slopen.

SIMONE BOVENKAMP - runt samen met haar zus Brenda buurtsuper 'Het Goeie Waer', ze heeft een relatie met Pablo en samen met hem wil ze de winkel overnemen van haar zus. Ze wordt tegengewerkt door Pablo's reputatie als onbetrouwbaar figuur en door de hardnekkige dorpsroddel. Ze is rustig, maar vastbesloten haar leven te leiden zoals zij het wil.

PABLO SMIT - de verloofde van Simone; hij is zeer onhandig, flierefluiterig en uiterst charmant. Het hele stuk loopt hij achter de feiten aan, terwijl hij denkt alle touwtjes in handen te hebben. Blijkt uiteindelijk een goed karakter te hebben.

BOB HARTMAN - begint als serieuze bank- en verzekeringsman, maar raakt steeds meer bij het dorpsleven betrokken, doordat hij zich aangetrokken voelt tot Cindy/Tiffany/Sabine Von Strunckel. Hij verkleedt zich in het tweede bedrijf als Leen Spijker, een ordinaire en rijke vent die samen met zijn vrouw Gonda alles wil opkopen en nieuwbouwen.

CINDY VAN TEYLINGEN - is de bijna-beroemde actrice van het dorp en zij wordt betrokken in de snode plannen van Nelly en Janneke. Omdat acteren haar lust en haar leven is, speelt ze mee, hoewel de intriges haar soms te ver gaan. Ze verkleedt zich twee keer: als Tiffany om Pablo te verleiden en als Sabine Von Strunckel, de zogenaamde ex-werkgeefster van Pablo.

HARMEN BOM - superaardige, goedgebouwde postbeambte die is opgevoed door zijn oma. Deze oma gebruikt alle spreuken en gezegdes verkeerd en daarom gebruikt Harmen ze ook onjuist. Hij heeft een goed hart en daarom besluit hij Nelly en Janneke te helpen door een brief zonder postzegel te bezorgen. Aan het eind verkleedt hij zich als Ninja om Simone te beschermen tegen Pablo, want hij gelooft dat deze een spion en landverrader is.

DECOR:

Een dorpsplein met een kleine supermarkt, een boom en een bankje.

EERSTE BEDRIJF

(een dorpsplein met een kleine supermarkt, een boom en een bankje. De winkel is nog dicht, het is vroeg in de ochtend. Janneke komt op met een wandelwagen met een huilend kind erin dat je niet ziet. Ze loopt heen en weer en elke keer als ze heel even op het bankje wil gaan zitten, gaat de kleine weer huilen. Nelly komt op met haar hondje dat ze aan het uitlaten is)

NELLY: Wil de kleine weer niet slapen?

JANNEKE: *(met een zucht)* Nee, hij heeft er weer geen zin in.

NELLY: Jammer hoor, die van mij sliep altijd als een roos. Daar had ik nou echt geen kind aan. *(denkt even na)* Misschien moest je 'm overdág niet meer laten slapen.

JANNEKE: *(geduldig)* Hij doet overdag ook alleen maar hazeslaapjes. Hij slaapt gewoon uiterst zelden.

NELLY: *(na weer even nadenken)* En als je nou zo'n muziekding boven zijn bed hangt?

JANNEKE: Hij heeft er wel tien, van licht klassiek tot Duitse schlagers, maar voorlopig hebben we de muziekstijl waar-ie lekker op slaapt nog niet gevonden.

NELLY: *(beslist, terwijl ze op de bank gaat zitten met de hond naast haar)* Warme melk voor het slapen gaan, da's altijd een goed idee.

JANNEKE: Gaat-ie van spugen.

NELLY: *(is weer even stil)* Ach, het is tegenwoordig ook wel heel anders dan vroeger. Ja, wij waren vroeger natuurlijk ook wel wat strenger tegen onze kinderen. Je moest ze kunnen zien, maar niet horen. En we lieten ze huilen en dan was 't zo klaar. En ze mochten niks niet kiezen wanneer ze gingen slapen, hop, zeven uur, naar bed en de volgende ochtend waren ze pas weer aan de beurt. En dat wisten ze. Dat is nou allemaal zo anders. *(Janneke trekt een gezicht tegen de zaal, maar zegt niks)*

NELLY: *(nonchalant)* En..eh... John is vorige week weer thuisgekomen.....

JANNEKE: Ja.

NELLY: Hoe lang is-ie nou weggeweest?

JANNEKE: Drie maanden.

NELLY: Op een boot?

JANNEKE: Ja, op de grote vaart.

NELLY: Als wat eigenlijk?

JANNEKE: *(met een blik op Nelly)* Wat als wat?Als tandarts, nou goed?Weet ik veel, als zeelui. Wat zeelui zo allemaal doen de

hele dag,de tent drijvende houden denk ik.

NELLY: Maar hij vertelt er toch wel eens over?

JANNEKE: *(effen terwijl ze stilstaat)* Nou, weet je wat het is met John? Die slaapt wél. Geen idee hoe die dat voor elkaar krijgt, maar hij slaapt en dan vertelt-ie niet zoveel.

NELLY: Maar hij zal toch wel...

JANNEKE: *(luistert niet)* En als John wel wat zou vertellen, dan heb ik met zes kinderen en een draak van een schoonmoeder in huis waarschijnlijk niet echt veel tijd om naar hem te luisteren. Hé! *(het gehuil is gestopt en Janneke kijkt voorzichtig even onder het doek dat over de wandelwagen hangt)* Hij slaapt! *(ze gaat uiterst voorzichtig naast Nelly op de bank zitten en houdt haar adem in. Ze gebaart naar Nelly dat zij ook even haar mond moet houden.. Ze leunen samen net opgelucht achterover als achter hen de winkeldeur wordt opengedaan)*

BRENDA: *(vrij hard)* Goedemorgen! *(Janneke en Nelly schrikken en Janneke schiet overeind naar de wandelwagen. Daar blijft het gelukkig stil)*

JANNEKE: *(kijkt weer even)* Nog steeds onder zeil, gelukkig! *(Janneke gaat opgelucht weer zitten en Brenda komt naar buiten met een grote vuilniszak die ze vooraan op het podium neerzet)*

BRENDA: Zo, daar heeft zo vroeg in de ochtend nog even niemand last van. *(Janneke gebaart dat ze haar mond moet houden in verband met haar zoontje, maar Brenda pakt een bezem en gaat onverstoorbaar aan het werk. Ze plukt wat onkruid van de rand van het podium en veegt)*

BRENDA: Ik weet uit ervaring dat kinderen erg stil worden als je zelf maar genoeg herrie maakt. En dames, als je voor de winkel komt, moet je nog een half uurtje geduld hebben. *(ze veegt in de buurt van de wandelwagen)*

JANNEKE: *(sissend)* Stil nou, en moet je nou per se dáár gaan lopen vegen?

BRENDA: Ja, hier ligt vuil.

JANNEKE: Ja, en hier sláápt ook eindelijk wat, doe dat dan straks! Ik neem 'm zo weer mee naar huis. Heel even genieten van mijn rust. *(Brenda gaat door met vegen en verzet er zelfs twee keer de wagen voor. Elke keer als ze dat doet, veren Nelly en Janneke met ingehouden adem op, maar het blijft stil)*

BRENDA: *(nog steeds aan het vegen)* John is nou toch weer thuis, dan kan je die toch wel weer eens laten oppassen?

JANNEKE: Als John thuis is, dan pakt-ie zijn rust. Hij zegt dat het leven aan boord ontzettend zwaar is. Hoeveel zwaarder dan zes

kinderen en een huishouden vertelt-ie niet, maar hij heeft het heeeel zwaar.

BRENDA: Dan zet je je schoonmoeder aan het werk.

JANNEKE: *(snerend)* M'n schoonmoeder! Kampioen krentzitten!

NELLY: Die was vroeger al niet vooruit te branden. Deed nooit wat zelf als ze het een ander kon laten doen.

BRENDA: Kan John z'n moeder niet meenemen op dat schip van hem? Ze hebben vast klusjes voor zo'n dragonder.

JANNEKE: Ja, als boegbeeld, hoeft ze alleen maar een beetje te hangen.... *(alle drie lachen, Janneke schrikt en wijst op de wandelwagen; het blijft stil)*

JANNEKE: Maar even serieus, Nel, zou jij niet een keer willen wandelen met die kleine? Als je toch de hond uitlaat? Jij hoeft alleen Bert maar koffie te brengen.

NELLY: Bert drinkt erg veel koffie en hij moet z'n prak elke dag en een boterhammetje tussen de middag en zijn overhemden schoon en netjes gestreken en

JANNEKE: Ja, ja, ja, laat maar Nel, jij hebt geen tijd, dat hoor ik wel. Gelukkig is er wat dat betreft ook veel veranderd. Ik strijk helemaal niks meer.

NELLY: *(met een blik op Jannekes rommelige kleding)* Nee, en wassen ook niet zo te zien. *(wijst op een vlek vlak onder Jannekes kin)* Wat is dit?

JANNEKE: *(bekijkt haar kleding ook en probeert de vlek weg te poetsen)* Ik denk pap of spuug, ik weet het niet. Ik was me helemaal scheel, maar ik krijg die vlekken er gewoon niet meer uit.

NELLY: *(denkt even na en neemt dan een besluit)* Meid, geef mij dan maar eens een was mee hier en daar. Ik krijg elke vlek waar die niet wil wezen. Dat kan ik wel voor je doen. Krijg je hem ook gestreken terug.

JANNEKE: Nou Nel, dat vind ik fijn. Dankjewel!

NELLY: *(bruusk)* Geen probleem. Hier in Schomphout helpen we elkaar, dat is altijd zo geweest.

JANNEKE: Krijg je er een cake voor terug, bakken kan ik wel.

NELLY: *(tegen Brenda)* Nou, kunnen we jou nog ergens mee helpen, Brenda? *(stoot Janneke aan)* Kan ik rustig aanbieden, want zij is zo efficiënt!

JANNEKE: *(bewonderend)* Ik vind het knap, zoals zij dat doet samen met Simone...

NELLY: Ja, die twee zussen doen het goed met die winkel. Brengen ze na sluitingstijd ook nog boodschappen bij de ouwetjes langs. Dat is Schomphout, hè, daar kan dat nog.

JANNEKE: Waar hebben ze nog zo'n dorpswinkel? Nou, ik ben er blij mee, hoef ik niet helemaal naar de stad.

NELLY: *(met veel nadruk)* Ik zou het, persoonlijk, heel jammer vinden als Brenda en Simone er mee zouden stoppen.....

JANNEKE: *(op dezelfde toon)* Ik ook, stel je voor, vreselijk....

NELLY: Twee handen op ene buik, Brenda en Simone.

JANNEKE: Werken zo goed samen..... *(nu kijken ze allebei verwachtingsvol naar Brenda)*

BRENDA: *(gaat onverstoorbaar door met vegen en trekt een gezicht naar de zaal)* Ja, ja, dames, ik snap 'm al. De dorpsroddel heeft de ronde alweer gedaan. *(Nelly en Janneke kijken opvallend onschuldig)*

NELLY: Dorpsroddel?

JANNEKE: Wat bedoel je nou?

BRENDA: *(stopt met haar werk)* Ik weet heus wel wat er wordt rondverteld.

JANNEKE: *(opvallend onschuldig)* Wat dan?

BRENDA: *(vertelt dit op dramatische toon)* Dat mijn zus Simone gaat trouwen met die onbetrouwbare vent Pablo en naar de stad gaat verhuizen om daar een grote, megagrote supermarkt te beginnen en ze laten mij hier moederziel alleen achter met de winkel en ik moet Simone haar deel van de winkel kopen en daar heb ik geen geld voor en dus moeten we de hele boel verkopen en we hebben er vreselijke ruzie over, tot vechten aan toe en straks zit ik zonder werk en volledig aan de grond en dan zitten jullie zonder dorpswinkel. *(op normale toon)* Zo was het toch? *(Janneke en Nelly kijken elkaar aan en dan naar Brenda)*

NELLY: *(voorzichtig)* Nou, dat jij Simone ook kon uitkopen, dat wisten we niet...

JANNEKE: En ook niet dat je daar geen geld voor hebt.....

NELLY: *(tegen Janneke)* Had ik wel gelijk dat ze naar de stad gingen, hè?

JANNEKE: Ja, maar jij zei niks over trouwen... *(tegen Brenda)* Is je zus zwanger?

NELLY: Hoe kan dat nou, ze kent 'm net.

JANNEKE: Kan zo maar gebeurd zijn.....

NELLY: *(met een blik op Janneke)* Da's waar. *(tegen Brenda)* Meid, wat een ontwikkelingen. Maar nou moet je de winkel dus gaan verkopen? *(beide dames kijken nu verwachtingsvol naar Brenda)*

BRENDA: *(gaat ervoor staan en zegt richting de zaal)* Nou, ik kan je dit zeggen..... *(nu leunen Janneke en Nelly vol verwachting naar voren)*

BRENDA: *(met een blik op de twee dames terwijl ze voor de vorm nog wat veegt)* Alleen als jullie het echt willen weten, hoor, anders..... *(de twee dames maken een semi-onverschillig gebaar van 'ach, maakt ons niet uit', maar zodra Brenda verder praat leunen ze weer uiterst nieuwsgierig naar voren om maar niks te missen)*

BRENDA: *(alsof ze in zichzelf een besluit neemt)* Ja, misschien is het beter als jullie het van mij horen, want er wordt wat afgeroddeld in dit dorp *(de dames knikken instemmend en laten hun afschuw blijken)* en iedereen weet zogenaamd helemaal hoe het zit *(de dames knikken meelevend en rollen met hun ogen)* en niemand komt gewoon even informeren naar het echte verhaal *(de dames maken gebaren alsof zij dat ook niet snappen)* en dan verzinnen ze de hele santekraam maar zelf. *(de dames schudden weer verontwaardigd hun hoofd)* Dus dan is het veel beter als ik zelf vertel hoe het zit..... *(Brenda wil net verder gaan met haar verhaal en de dames zitten nu nieuwsgierig op het uiterste puntje van de bank als Harmen luid bellend aan komt fietsen. Abrupt houdt Brenda op met vertellen en de kleine gaat huilen. Nelly en Janneke proberen Brenda nog over te halen snel het verhaal te vertellen, maar het moment is weg. Harmen wenst iedereen goedemorgen, zet zijn fiets tegen de achterkant van het bankje en aait de hond van Nelly. Nu lopen Janneke en Nelly teleurgesteld af, de kleine is weer aan het schreeuwen)*

HARMEN: Goedemorgen, *(tegen Brenda)* ja, ik dacht ik begin wat eerder vandaag, want het is zulk mooi weer. Ik hoop niet dat je het erg vindt?

BRENDA: *(kijkt de beide dames na)* Nee hoor Harmen, je bent eigenlijk precies op tijd.

HARMEN: Nee, nee, nee, *(wijzend op zijn horloge)* ik ben vroeger dan anders, hoor.

BRENDA: Ik bedoel dat ik vind dat je prima op tijd bent.

HARMEN: *(kijkt op zijn horloge)* Dat kan wel wezen, maar ik ben zeker een kwartier te vroeg. Maar ja, dat vind ik niet erg. Mijn oma zegt vaak wel eens: "De morgen stond op met goud in de mond."

BRENDA: Ik denk dat je oma het net even iets anders zegt: "De morgenstond heeft goud in de mond."

HARMEN: *(fronsend)* Dat kán toch helemaal niet. Nee, dat is raar, dat zegt ze nooit..... *(Brenda laat het erbij zitten en ze gaan samen de winkel in. Harmen neemt twee lege postzakken mee naar binnen. Nu komt Pablo op met een foute zonnebril; hij loopt heel zelfverzekerd pardoes tegen het bankje aan. Hij hinkt rond (ai ai ai*

ai) en wrijft over zijn scheenbeen. Hij gaat zelfs even op het bankje zitten om zijn been te bekijken, hij ziet niet veel vanwege zijn donkere zonnebril en die zet hij bovenop zijn hoofd. Als hij zich weer vooroverbuigt, zakt zijn zonnebril weer op zijn neus en als hij die met een ongeduldig gebaar weer bovenop zijn hoofd wil zetten, gooit hij bijna de fiets van Harmen omver. Hij grijpt de fiets nog net op tijd, zet hem onhandig weer op zijn plek, gaat weer zitten en wrijft over de zere plek. Het is duidelijk dat hij wel 'cool' maar niet heel handig is. Het raam schuin boven de winkel gaat open en Simone kijkt vertederd op Pablo neer)

SIMONE: *(vrij plotseling)* Goedemorgen Pablo! *(Pablo schiet van schrik overeind, grijpt de fiets vast die weer dreigt te vallen, kijkt verwilderd om zich heen, ziet Simone, herstelt zich)*

PABLO: *(uiterst beheerst)* Simoontje, allermooiste bloem in het veld!

SIMONE: *(met een stralende lach)* Ik ben bijna klaar, alleen mijn haar nog doen.....

PABLO: Absoluut niet nodig! Jouw haar is altijd als gesponnen goud. Kom je snel naar beneden?

SIMONE: *(probeert in dezelfde theatrale stijl te antwoorden)* Ik zal haast maken!

PABLO: Heel graag, mijn hart is ongeduldig! *(Simone doet het raam dicht en Pablo gaat de reclameposters lezen die naast de winkeldeur hangen)*

SIMONE: *(komt de winkeldeur uit)* Daar ben ik dan. Is mijn kleding geschikt voor een afspraak bij de bank?

PABLO: *(geeft haar een handkus)* Lieverd, jij ziet eruit alsof je bij de koningin een kopje thee kan gaan drinken.

SIMONE: *(fronst naar haar kleding)* Oh, je vindt het te deftig. Nou, dan moet ik me nog even omkleden. *(ze wil zich omdraaien om weer naar binnen te gaan, maar Pablo houdt haar tegen)*

PABLO: Nee, dat bedoel ik niet. Ik bedoel dat jij je zo hebt aangekleed dat je zelfs in deze kleren bij de koningin thee kan gaan drinken.

SIMONE: *(kijkt hem even aan)* Nou klinkt het weer alsof ik een jutezak heb aangetrokken....

PABLO: Nee, nee, dit is toch geen jutezak, nee, *(zenuwachtig lachend)* ik bedoel alleen maar dat jij er altijd uitziet om bij de koningin over de vloer te kunnen komen....

SIMONE: O, dus ik zie er altijd een beetje uit als een opgedirkte fruitmand?

PABLO: *(is nu echt het spoor bijster)* Ja, precies! Nee, nee, dat is... ik bedoel.... natuurlijk niet.....dat is niet zo.....het idee....eh....zullen

we gaan? De afspraak is om negen uur.....

SIMONE: Oké, maar het is nog best vroeg en ik wil nog heel even de dag doornemen met Brenda. Hoe laat zijn we terug denk je?

PABLO: Uurtje of één...

SIMONE: Wat? Uurtje of één? En we moeten al om negen uur bij de bank zijn.

PABLO: *(met een 'coole' knipoog)* Ja, maar daarna neem ik je mee naar Royale in het centrum voor koffie met iets lekkers en dan nog een hapje lunch....

SIMONE: *(onderbreekt hem)* Maar Pablo, dat gaat echt niet. Ik moet vandaag gewoon aan het werk in de winkel. Ik kan Brenda niet in de steek laten. Ik moet de voorraad aanvullen en bestellingen rondrijden en....

PABLO: Honingblaadje, dat snap ik wel, maar een ochtendje minder maakt op een heel leven heus niet veel uit.

SIMONE: Ik weet niet of Brenda dat ook zo ziet, ik ben zo terug. *(Pablo heeft Simones arm beet en wil haar linksom meenemen, maar met een vlotte beweging loopt Simone de andere kant op de winkel in zodat Pablo achterblijft zonder Simone maar wel met haar tas aan zijn arm. Hij draait zich schielijk om en botst weer tegen de fiets van Harmen aan die weer dreigt om te vallen. Pablo kan hem nog net vastgrijpen en staat er mee in zijn handen als Harmen de winkel uitkomt)*

HARMEN: Hela, hola, dat gaat zomaar niet! Als je mijn fiets meeneemt, moet je ook mijn post rondbrengen! Eerlijk is eerlijk. *(hij stopt volle postzakken in zijn fietstassen)*

PABLO: *(beetje bozig)* Dat kreng staat de hele tijd al in de weg.

HARMEN: Kreng? Wat zeg jij nou? Mijn trouwe postpaard zul je bedoelen. Is nog van mijn opa geweest. Maar ja, toen ging mijn opa dood en toen kon-ie natuurlijk niet meer fietsen en ik weet nog goed dat mijn oma toen aankwam met die fiets en dat ze tegen me zei: "Harmen", zei ze, *(dramatische pauze)* "alsjeblieft." *(Harmen gaat af met de fiets)* Geinig, die tas! *(Pablo merkt dat hij Simones tas nog steeds aan zijn arm heeft hangen en zet hem geïrriteerd op de bank en gaat er naast zitten. Simone en Brenda komen de winkel uit)*

SIMONE: Bren, we zijn zo snel mogelijk weer terug en dan breng ik de bestellingen rond en ik blijf vanmiddag langer, zodat jij wat eerder naar huis kan.

BRENDA: Eerder naar huis? Dat zal niet meev.....

PABLO: *(hij is overeind gesprongen en onderbreekt haar)* Brenda, wat zie je er weer aantrekkelijk uit vandaag!

BRENDA: *(kijkt hem kalm aan)* Dit is mijn werkgoed, Pablo.

PABLO: Ja, kun je nagaan hoe jij er uit ziet als je je werkgoed niet aan hebt! *(nu kijken Brenda en Simone hem bevreemd aan)*

PABLO: Zonder werkgoed..... *(Simone en Brenda kijken hem nog steeds alleen maar aan)*

PABLO: Ik bedoel natuurlijk als je dan andere kleren aan hebt, niet zonder kleren natuurlijk, ik bedoel dat je er dán heel leuk uitziet.....ja, nu ook, maar inderdaad is dit je werkkleding en stel je voor dat je naar een verjaardag zou gaan, nou, dan zou jetoch?

SIMONE: *(geeft Pablo een arm)* We gaan, lieverd, voordat je tegen haar ook over de koningin begint.

BRENDA: De koningin?

SIMONE: *(met een blik op haar zus)* Lang verhaal.

BRENDA: Hoe laat zijn jullie dan dus ongeveer terug?

SIMONE: *(Pablo wil gewoon antwoord geven, maar Simone trekt hem mee)* Kom, we gaan, anders komen we te laat. *(ze gaan af. Terwijl Brenda ze na staat te kijken, komt Pablo weer terug om de tas van Simone te pakken)*

PABLO: *(tegen Brenda)* Tas vergeten. *(hij pakt de tas met een hand en wil hem vlot overgooien naar de andere, maar dat mislukt waardoor hij de tas weer moet oprapen)* Toedeloe! *(hij gaat af. Brenda staat hem hoofdschuddend na te kijken en ze wil net weer de winkel binnengaan als ze hoort "Pssst". Verbaasd kijkt ze om zich heen en ziet uiteindelijk dat aan de ene kant Nelly (met hond) staat en aan de andere kant Janneke (met wandelwagen)*

NELLY: Is iedereen weg?

JANNEKE: Dat duurde lang!

BRENDA: *(verwilderd)* Wat is er dan? Moeten jullie mij hebben? De winkel is nog steeds niet open, hoor..... *(Nelly en Janneke snellen naar het bankje en gebaren dat Brenda naast hen moet komen zitten)*

BRENDA: Nee, sorry dames, maar daar heb ik echt geen tijd voor. Ik moet over tien minuten dus nog wel die winkel openen en ik heb nog genoeg werk. Ik sta in m'n eentje vanmorgen en ik moet de voorraad ook nog aanvullen en Simone is er niet.....

JANNEKE: Ja mens, daar gaat het juist om. Die vijf minuten maken niet uit, want we gaan je helpen...

BRENDA: In de winkel?

JANNEKE: Nee, niet in de winkel *(met een gebaar naar de wandelwagen)* ik heb het ook hartstikke druk. Nee, we gaan je echt helpen!

BRENDA: *(gaat dan toch maar even naast Janneke zitten)* Hoe dan?

En als ik er nog eens goed over nadenk, waarmee eigenlijk?

NELLY: *(tegen Janneke)* Ik zei het je toch? Ze weet niet eens hoe groot het probleem is!

JANNEKE: *(tegen Nelly)* Daar komt ze toch vanzelf achter als wij alles in gang hebben gezet.

NELLY: Jij denkt er veels te makkelijk over....

JANNEKE: Ik denk in oplossingen!

BRENDA: *(staat weer op)* Ja jongens, hier heb ik natuurlijk echt geen.....

JANNEKE: *(trekt haar weer naar beneden)* Luister nou gewoon even, het is voor je eigen bestwil. Nel, leg jij het plan effe uit.

BRENDA: Want jullie hebben serieus een plan zitten te verzinnen?

NELLY: *(heel ernstig)* Ja, want wij maken ons grote zorgen. Nou, luister, zoals je zelf al zei.... *(de telefoon gaat in de winkel en Brenda springt overeind)*

BRENDA: Helaas ladies, ik moet aan de slag, telefoon, bestellingen. *(lachend)* Vertel straks maar van *(op geheimzinnige toon)* HET PLAN! *(verdwijnt de winkel in)*

JANNEKE: Als je nou een beetje had doorgekletst. *(er klinkt gehuil uit de wandelwagen en Janneke gaat maar weer aan de wandel, heen en weer vooraan op het podium)*

NELLY: Jij zit er de hele tijd doorheen te tetteren. Ah, daar heb je Cindy..... *(Cindy komt op en Nelly gebaart dat ze snel bij haar moet komen zitten)*

CINDY: Nou, goedemorgen, jullie hadden een klus voor mij? *(ze buigt zich over Nelly's hond heen om hem te aaien)*

JANNEKE: Ja Cin, want jij bent onze bijna-beroemde actrice.

CINDY: *(tegen Janneke)* Nou, wat je zegt, ik had natuurlijk een geinig rolletje in.....

NELLY: *(trekt haar snel naast zich op de bank)* Ja, ja, ga maar snel zitten, dan legt Janneke uit hoe het zit.

JANNEKE: Goed luisteren, want ik zeg het maar één keer!

CINDY: *(spottend)* Nou, spannend. Heel benieuwd wat jullie nou weer hebben zitten bekokstoven.

JANNEKE: *(met veel gebaren er bij)* Jij gaat Pablo, de vriend van Simone, van haar afpakken door middel van jouw charmes zodat hij alleen maar oog voor jou heeft en Simone zo boos wordt dat ze de verkering uitmaakt en niet naar de stad verhuist en dan hoeft Brenda niet de winkel te sluiten en dan kunnen wij gewoon hier onze boodschappen blijven doen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto